Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: ”Æbelø”, i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118081760/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Æbelø

»Du har ringe Ære af dette, Sten.« Sølver fornam sin egen Røst besynderlig rusten og dog skarp som et tveægget Sværd. »Jeg er i din Vold uden Ret. Du kan tage mit Liv uden Ret. Men du er en Nidding, om du længer piner mig som hidindtil.

»Haahaa, lille Junker!« lo Sten. »Ved du virkelig, at du er i min Vold — med Ret eller Uret — som du vil! Du vilde min Datter paa Liv og Ære —.«

»Jeg har hverken taget hendes Liv eller Ære.«

»Nej — nej, bitte Junker. Dertil var du ikke Mand nok. Men du var fus nok til at slaa din Overmand, ikke sandt? Og du kommer ikke fri, før denne Skramme er lægt. Bed nu du til alle gode Magter, at de hjælper mig lidt snart og trøster dig saa længe i din Ensomhed. Al den Tid jeg har stor Lyst til at prøve, hvor længe det vil vare at spæge en Hanekylling som dig.«

Dermed blev Sølver ført tilbage til sin Kælder. Han var afmægtig til at gøre eller indvende noget. Han trøstede sig med sin Kilde, der var ham som en uset Hjælper.

Men endnu samme Aften blev der gennem Gluggen kastet Brød og Kød og en gammel